

בית אהל אברהם ישראל ד'

מכבוד קדושת הה"צ הקדוש והמהורר אברהם זל"ה מפיארבישטש
אחיו הגדול של מרן אדמו"ר מרוזין זי"ע ועכ"י

חכמי לב המבינים בחכמת הציור יבינו אל
הדר תפארת הציור וכל אשר ימצא איזה
חסרון ומגרעת. ישנן מתנה גדולה מאוצר
המלך. ויתאספו הרבה אומנים הכאים
לראות את יקר ערך הפלטרין הזה. ובתוכם
בא איש כפרי אחד. מדלת העם ויכנס
פנימה בתוך היכלי הפלטרין וישא עיניו
וירא והנה על כותל אחד מצויר איש כפרי
כדמותו וכצלמו אוזן כידו כוס יין ושותה
שיכור. ויען ויאמר הכפרי הנ"ל. אהה
הלא חסרון גדול מצאתי בהציור הנ"ל.
יען כי מדרך השיכור. שאינו יכול לאחוז
כוסו בשוה לבלי התגעגעו אנה ואנה.
וכאן אני רואה שאין מתגעגע כלל. והבום
עומד במישור. ויצו המלך לענקו מהנה
גדולה כראוי. והנה הכפרי ה' מלא שמחה
על המתנה שהשיג ויאמר גם למחר אלך
ואבקש ואחפש אחר החרון אחר אילי
אמצא. ואשיג עוד איזה מתן ויהי למחרת
ויכנס בהיכלי הפלטרין וירא והנה מצויר
כתר מלכות והסתכל בה הישב ויאמר
הנה גם בזה מצאתי מגרעת. ויצו המלך.
ליתן לו מאה מלקות. ויצעק הכפרי על
המשפט המעיקל הזה לאמור הנה אתמול.
נתני לי מתנה והיום הנני לוקה. והשיבו
לו. יען כי אתה איש כפרי יש לך הבנה
על כפרי השיכור. אבל מנין לך מכינות
על כתר מלכות. וד"ל וכשמיים המעשה
הושיט הרב ידו הקדושה ויאמר להחסיד
אחיו דרכך ישלום לביתך.

ב שמעתי מפ"ק הה"צ ר' ישראל
ממעזיבז זל"ה. אשר בליל
סיכות הנ"ל לקח אצלו את אחיו הקטן מרן
אדמו"ר מרוזין ורצה לכנס להסוכה. ואמר
בתחלה

א אביהם של האחים הקדושים הנ"ל
הוא הה"צ הקדו' ר' שלום
מפיארבישטש זי"ע נפטר ביום ערב
סיכות והניח ברכה אחריו שני בניו הק'
הגדול ר' אברהם זל"ה והשני הקטן
הוא מרן הה"צ הר"י מרוזין זל"ה שהי'
או יניק כבר שית. והנה בערב לילה
הראשונה של סיכות הנ"ל נכנס בנו ר'
אברהם זל"ה להסוכה וישב על כסא
אביו והתחיל לנהג נשיאתו תחת אביו
ברמה. ובין חסידיו פארבישטש ה' שמה
חסיד אחד מגדולי החסידים. שהסתופף
תמיד תחת צל הה"צ הר"ש זל"ה שהי'
מערער בלבו על הה"צ ר"א זל"ה שלקח
גדולה לעצמו. סמוך מאד לפטירות אביו
ומבלי הסכמות גדולי צדיקי הדור שהיו
אז והוא עודנו צעיר ימים. ועלה בדעת
החסיד הנ"ל שהוא לא יקבל עליו לרבי
את הה"צ ר"א. ואחר סיכות נסע לביתו.
בדעתו לבקש לו צדיק אחר להסתופף
בעליו. והנה אחר עבור ימים אחדים ויקר
מקרתו שהי' צריך לעבור דרך עיר
פארבישטש. ויאמר בלבו. השתא דאתינא
להבא. אמורה נא ואראה את שום בן
מורי ורבי ובא להיכלו. ונתן לו שלום.
והנה תיכף הה"צ ר"א פתח פה קדשו.
בסיפורו — מעשה במלך אחד שעלה בדעתו
לבנות לו פלטרין גדול ונאה מאד. והביא
כמה חכמי הרשים וציירים נפלאים. ותכנו
ועשהו. את הפלטרין כלול בהדרו בנוי
לתפיות מצויר בשיש ציורים שונים עד
להפליא. וכאשר נשלם המראכה. שלח
ספרים בכל המדינות שיבואו כל איש
לראות ולהסתכל את מעשה הפלטרין. וכל